

auteur niet, hoe hij dit denkbeeld zou uitwerken. Hij verschijnt op eene soirée, boulevard Saint-Germain, waar hij op onweerstaanbare wijze wordt aange trokken door eene dame, die in een hoek van het salon zit. Deze dame heet Madame de Planor, getrouwd met een profeet, die aan al de zonderlingheden van het occultisme gelooft, aan het hoofd staat eener club van illuminaten, en in zijn knoopgat eene kleine lotusbloem van goud draagt.

Zoodra de held — die den naam draagt van René Jaucourt — met dit paar kennis heeft gemaakt, vraagt de Planor, waarom hij, die zooveel aan occultisme doet, nooit spreekt van het *Karma*, centraal-dogma der leer van de tweede incarnatie. René ontvangt ter zijner instructie een vlugschrift, getiteld: *Le Rédempteur, organe des frères unis de France. — Théosophie — Esotérisme — Occultisme expérimental*. Daaruit blijkt, dat de letters I. S. (*incarnation seconde*) bij den naam de Planor staan, en dat deze boeddhistische theosoof uit het Neoplatonisme, uit de leer de Druïeden, uit de Kymrische triaden, eindelijk uit het evangelie van Allan-Karadec, zich een stelsel heeft gevormd, waarin de Incarnatie, het Karma en het *Eternel-Maintenant* eene hoofdrol spelen.

Het Karma beteekent iets zeer eigenaardigs. Als de ziel na den dood zich wil storten in het eeuwige Licht, wordt zij door het Karma, het gewicht harer op aarde gepleegde misdrijven, naar de aarde teruggetrokken. Door eene tweede incarnatie alleen kan zij hare schuld boeten. Het overige deel dezer zonderlinge leer berust op Proudhon's stellingen: geen eigendom, geen vaderland, geen oorlog, geene familie, polygamie en polyandrie!

Weldra wordt René Jaucourt door Madame de Planor ontvangen — maar niet aan huis. Ze wandelen in de omstreken van het Bois-de-Boulogne. Door een *coup de foudre* is eene hartstochtelijke liefde geboren tusschen deze Iersche dame, en dezen adept van het occultisme. Madame de Planor maakt aanspraak op de letters I. S., en beweert Jaucourt in hare eerste incarnatie te hebben liefgehad. Geruime poos duurt nu de minnehandel — dan verdwijnt Madame de Planor uit het oog van Jaucourt, tot hij in het holle van den nacht bij het sterfbed van den theosoof de Planor wordt geroepen. Deze legt de hand zijner vrouw in René's hand. Doch Madame de Planor ontvlucht hem, omdat zij in hare tweede incarnatie even zware misdrijven heeft gepleegd als in de eerste, zoodat haar geest nu door het Karma op de aarde moet blijven rondzwerven. Maar zoodra zij gestorven zal zijn, belooft zij hem eene „visitatie”. Inderdaad heeft hij later in Zwitserland, te Montreux, het genoegen haar terug te zien, ... als geest.

Het allerzonderlingst verhaal van Augustin-Thierry onderscheidt zich op geen enkele bladzijde door iets groots of geniaals. De eindindruk is, dat het leven in de wereld, waar men aan occultisme doet, een feller pijniging is, dan ooit door de schimmen in Dante's *Inferno* werd geleden. Het is niet te hopen, dat „*la jeune école*”, waartoe deze auteur behoort, door toevloed van nieuwe scholieren, zal bloeien. Fantazieën als deze zijn overbodig, daar zij alle occultistische stelsels van vroeger of later tot een potpourri samensmelten, die een alleronverkwikkelijksten indruk achterlaat.